

РЕШЕНИЕ

№ 3667

гр. София, 04.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **9950** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Изпълнителен директор на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител гл.юрк.М., срещу Решение № 3681/13.08.2024г. по НАХД № 6329/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7- и състав, с което е отменено Наказателно постановление № 734439-F11092/01.11.2023г., издадено от касатора, с което на „БетМаркет Ленд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл.108, ал.1 от Закона за хазарта е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 14, ал.6 от Наредбата за общите задължителни правила за организацията на работата и финансовия контрол при организиране на хазартни игри и задължителни образци за счетоводна отчетност за видовете хазартни игри (Наредбата).

Постановеното решение се обжалва с доводи за неговата неправилност и необоснованост. Посочва се, че АУАН и НП е съставен, респ. издаден от материално и териториално компетентен орган, при спазен срокове съставяне, респ. издаване. Сочи се, че не всички реквизити на АУАН и НП, посочени в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са съществени и липсата им представлява абсолютно основание за отмяна на НП, а

само тези от тях, които ограничават възможността на нарушителя да разбере за какво е санкциониран, с което се нарушава правото му на защита. Доколкото в случая не се установявало несъответствие между фактите, описани в АУАН и тези в НП, счита, че нарушението не може да бъде квалифицирано като съществено, тъй като не се е отразило върху правото на защита на наказаното лице до степен нарушителят да не е в състояние да разбере за какво точно административно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Оспорва се и извода на районния съд за наличие на предпоставки за приложение на чл.28 от ЗАНН. Моли за отмяна на решението и потвърждаване на НП.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от юрк.Б., която поддържа жалбата. Моли за нейното уважаване, т.к. счита решението на районния съд за неправилно. Предвид характера на засегнатите обществени отношения, оспорва извода на съда за приложимост на маловажност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация, редовно призован, в съдебно заседание се представлява от адв.М., който оспорва касационната жалба, като поддържа доводите си, изложени в отговор, постъпил по делото на 14.10.2024г. В същия са изложени съображения, идентични с подадените пред районния съд, като пред настоящия са подкрепени с изчерпателно цитирана съдебна практика. Счита касационната жалба за неоснователна и недоказана и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на разноски по представен списък за двете инстанции /л.29/.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., счита касационната жалба за основателна и моли за нейното уважаване.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Жалбата е допустима като подадена от представител на легитимиран правен субект с право на обжалване по чл. 210, ал. 1 от АПК в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Съображенията за това са следните:

От събраните по делото доказателства районният съд е установил от фактическата страна на спора, че при извършена на 16.05.2023г. в 11:00ч. проверка в игрална зала за хазартни игри, находяща се в [населено място], [улица], подлеза на Централна гара, в която се организират хазартни игри с игрални автомати от „БетМаркет Ленд” ЕООД, обективирана с ПИП сер. АА №0016743/16.05.2023г. е установено, че дневен отчет за игрални автомати в игрална зала № 19 за 19.03.2021г. не е подписан от управителя на игралната зала. С горното е нарушена разпоредбата на чл. 14, ал. 6 от Наредба за общите задължителни правила за организацията на работата и финансовия контрол при организиране на хазартни игри и задължителни образци за счетоводна отчетност за видовете хазартни игри (Наредбата), поради което, на основание чл. 108, ал. 1 от Закона за хазарта (ЗХ), на „БетМаркет Ленд” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева, като нарушението е извършено на 19.03.2021г. в [населено място], [улица], подлеза на Централна гара.

От правна страна съставът на СРС е приел, че са налице съществени нарушения на процедурата по издаването на АУАН по ЗАНН, т.к. АУАН страда от множество съществени пороци, които необратимо са нарушили правото на защита на наказаното юридическо лице, въпреки опитите на АНО да ги отстрани по реда на ч. 53, ал. 2 от

ЗАНН в последващото НП. Уточнил е, че не е посочена датата и мястото на твърдяното нарушение. На следващо място е посочил, че разпоредбата на чл. 14, ал. 6 от Наредбата няма самостоятелно значение без задължителната привръзка към някоя от четирите хипотези на ал. 1, като такава привръзка въобще не била направена в АУАН, което е в нарушение на чл. 42, т. 5 от ЗАНН, доколкото нарушителят бил лишен от възможността да разбере действителната правна квалификация на вмененото му нарушение, за да реализира адекватно защитата си. На последно място съставът на СРС е намерил, че в нарушение на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, в АУАН било посочено текстово, че отчет № 19 за 19.03.2021г. не бил подписан от „управител“, като това твърдение се различавало както от фактическата обстановка, описана в атакуваното НП (там било посочено „управителя на игралната зала“), така и от изискванията на чл. 14 ал. 1, т. 1 от Наредбата и образца по Приложение № 13, в които дневният отчет за игрални автомати в игрална зала се подписва от „управителя на игралната зала“. Съдът е формирал извод, че допуснатото от актосъставителя нарушение не би било от съществен характер, ако същият се беше постарал да посочи задължителната привръзка с ал. 1, т. 1 от наредбата, но след като това не е сторено, посочването на „управител“ само наслагвало в повече неясноти какви нарушения е осъществило дружеството и дали това е поради бездействие на неговия управител или на управителя на игралната зала, който е различно от управителя лице. В заключение е посочил, че АНО е отчетел всички горепосочени процесуални нарушения, допуснати от актосъставителя, и се е опитал да ги отстрани по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, но с това не е санирал вече неотстранимото нарушение на правото на защита, което се полага на нарушителя още от началото на административно-наказателното производство. Въз основа на тези мотиви, районният съд е счел, че горепосочените съществени процесуални нарушения, допуснати при издаване на АУАН, в своята съвкупност са напълно достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП, поради което обсъждането на правилното приложение на материалния закон според него било напълно безсмислено. За пълнота обаче, без да изложи никакви мотиви по съществото на спора, респ. не е изложил мотиви по представените по делото доказателства, имащи отношение към съставомерността на вмененото нарушение, районният съд е намерил, че предявеното на дружеството нарушение покрива хипотезата на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По изложените аргументи е отменено НП, като СРС не се е произнесъл по същество на спора.

Така постановеното решение е неправилно.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на СРС за допуснато съществено процесуално нарушение. Въззивният съд неправилно е приел, че с нормата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН не може да се преодолее нередовността в АУАН, доколкото в акта не са посочени датата и мястото на деянието и изписването на „управител“ вместо „управителя на игралната зала“, а административно-наказващият орган за първи път ги определя в НП. Спорът дали наказателното постановление е законосъобразно издадено, трябва да се решава, не с оглед на това, дали са допуснати въобще нарушения при съставянето на акта, а доколко тези нарушения са съществени. По аргумент от разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН и предвидената в нея възможност да бъде издадено наказателно постановление въпреки допуснати нередовности на АУАН, ако е установено по безспорен начин деянието и кой е неговият автор, самоличността на нарушителя и неговата вина, следва извода, че не всяко нарушение, допуснато при съставянето на АУАН, води до незаконосъобразност на НП.

Константна е съдебната практика, че нарушаването на правно регламентираните процесуални изисквания, които следва да се спазват при съставянето на АУАН, е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление, само когато в резултат на конкретното нарушение има вероятност установените от актосъставителя факти да са неистински, неточни и непълни; ако недопускането на нарушението би довело до възприемане на друга фактическа обстановка или правна квалификация на деянието и се нарушава правото на защита на субекта на отговорност. Настоящият съдебен състав счита, че действително административнонаказващият орган не е посочил изрично в АУАН дата и място на деянието, но те са определяеми. Не създава съмнение и изписването в АУАН досежно качеството на лице, задължено да подписва дневен отчет, а именно „управител“ доколкото е посочено, че се касае за отчет „за игрални автомати в игрална зала“. Освен това нормата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН позволява да бъде извършена корекция в НП и щом като датата, и мястото са правилно посочени в НП, не е налице нарушаване на правото на защита на санкционираното дружество "БЕТМАРКЕТ ЛЕНД" ЕООД, доколкото то е било наясно кога и къде „дневен отчет за игрални автомати № 19 за 19.03.2021г. не е подписан от управителя на игралната зала“. Нещо повече, и в АУАН и в НП в мотивната част е недвусмислено посочено, че проверката е извършена в игрална зала за хазартни игри, находяща се в [населено място], [улица], подлеза на Централна гара. Поради това датата и мястото на нарушението са определяеми и те са изрично посочени в НП, както и качеството на задълженото лице.

Предвид изложеното и като е приел, че в случая е налице съществено процесуално нарушение, изразяващо се в опорочаване на процедурата по издаването на АУАН по ЗАНН и неприложимост на чл.53, ал.2 от ЗАНН, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено.

Непроизнасянето на въззивната инстанция по същество на спора е пречка за решаване на делото по същество от настоящата инстанция. РС в нарушение на разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т.1 от ЗАНН, не се е произнесъл относно материалната законосъобразност на НП, като изрично е посочил, че "обсъждането на правилното приложение на материалния закон е безсмислено", а същевременно с това се е произнесъл по приложението на чл.28 ЗАНН. Съгласно чл. 218 АПК предмет на проверка от касационната инстанция правилността на обжалваното решение като краен резултат по изложените в него мотиви. Липсата на мотиви по същество на спора води до извода за липса на предмет на проверка. Освен това произнасянето на касационната инстанция по същество, на основание фактическите установявания във въззивното производство, без изложени мотиви в обжалваното решение в тази насока, би лишило страната от една инстанция по същество.

Предвид това делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото решаващият съд следва да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, съгл. чл. 314 НПК, да анализира събраните по делото доказателства изведе правни изводи по същество на спора. При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в чл. 226, ал. 3 АПК.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3681 от 13.08.2024 г., постановено по НАХД № 6329/2024г.,
СРС, НО, 7- ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: